

finansiell virksomhed. Investeringsrådgivning defineres i forslaget som personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ. Reglerne for investeringsrådgivere foreslås at finde anvendelse på alle, der yder denne form for aktivitet, hvad enten aktiviteten udøves i selskabsform eller i enkeltmandsvirksomhed. En investeringsrådgiver må efter forslaget yde investeringsrådgivning og anden virksomhed, der knytter sig her til, herunder rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur og industristrategi. Anden aktivitet må ikke ydes i samme juridiske enhed. Derimod må en investeringsrådgiver gerne udøve anden virksomhed, hvis denne virksomhed udøves i en anden juridisk enhed. Det foreslås, at Finanstilsynet skal meddele tilladelse til, at der kan ydes selvstændig investeringsrådgivning. Tilladelse forudsætter bl.a., at ledelsen er egnet og hæderlig, at ingen ejere af andele i virksomheden modvirker en forsvarlig drift af denne, samt at virksomheden har forretningsgange og forsvarlige administrative forhold. Herudover skal der være tegnet en forsikring, der dækker erstatningskrav på mindst 1 mio. euro for hvert enkelt erstatningskrav og mindst 1,5 mio. euro i alt om året for alle krav.

Det foreslås i overensstemmelse med MiFID-direktivet, at virksomhed som investeringsrådgiver kan drives på tværs af grænserne inden for EU/EØS. Det betyder, at virksomheder eller personer, der har en dansk tilladelse til at være investeringsrådgiver, kan etablere en filial eller yde grænseoverskridende aktivitet inden for EU. Tilsvarende kan investeringsrådgivere fra andre EU/EØS-lande drive investeringsrådgivning i Danmark.

Det foreslås ligeledes, at der bliver stillet samme krav til ledelsens egnethed og hæderlighed for investeringsrådgivere, som der i dag stilles til f.eks. pengeinstitutter og fondsmæglere. Det betyder, at et medlem af ledelsen skal have fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen og ikke må være idømt straf for forhold, som gør vedkommende uegnet til at varetage hvervet.

Kravet om, at ejere af kvalificerede andele i virksomheden skal godkendes af Finanstilsynet, foreslås også at skulle gælde.

Investeringsrådgivere vil efter forslaget blive underlagt krav om god skik i det omfang, det er relevant for den aktivitet, som investeringsrådgivere yder. Kunder, der vælger at få rådgivning af en investeringsrådgiver i stedet for at få rådgivningen i et pengeinstitut, er sikret samme beskyttelse som kunderne i pengeinstituttet.

Ligeledes foreslås det, at investeringsrådgivere vil blive underlagt samme regler om tilsyn som andre finansielle virksomheder. Det betyder bl.a., at Finanstilsynet skal påse reglernes overholdelse. Det foreslås også, at Finanstilsynet får mulighed for at gå på inspektion hos investeringsrådgivere. Da der ikke vil blive stillet kapitalkrav til investeringsrådgivere, skal der ikke indberettes regnskaber og lignende, ligesom der ikke skal føres et solvenstilsyn. Derimod vil Finanstilsynet skulle påse, at kravet om tilstedeværelse af en ansvarsforsikring er opfyldt.

4.1.2. Regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter og alternative markedspladser

På baggrund af MiFID-direktivet foreslås det, at fondsbørsen og autoriserede markedspladser, der i EU-retlig forstand er omfattet af definitionen af regulerede markeder, skal underlægges direktivets regler for tilladelse til og drift af sådanne markeder. Hverken MiFID-direktivet eller andre nyere EU-direktiver på kapitalmarkedsområdet sonderer mellem fondsbørsen og autoriserede markedspladser, men fastsætter fælles regler for alle regulerede markeder. Reguleringsniveauet for fondsbørsen og autoriserede markedspladser er med gennemførelsen af flere finansielle direktiver i de senere år og senest med gennemførelsen af MiFID-direktivet blevet så ensartet, at det ikke længere er formålstjenligt i dansk ret at opretholde forskellige regelsæt for de to forskellige typer af regulerede markeder. Derfor foreslås det, at der for at forenkle bestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v. fastsættes ét fælles regelsæt for regulerede markeder. Samtidig foreslås det, at loven anvender MiFID-direktivets sondring mellem operatøren og det regulerede marked, således at tilladelsen til at drive det regulerede marked gives til operatøren. Gennemførelsen af direktivet betyder også, at det foreslås at ændre kravene til organiseringen af det regulerede marked og operatørens virksomhed. Når operatører af regulerede markeder driver multilaterale handelsfaciliteter, bliver de underlagt de regler om organisation og kapitalisering, der gælder for de selskaber, der udfører investeringsserviceaktiviteter. Disse regler er indeholdt i lov om finansiell virksomhed. Det foreslås derfor også at placere reglerne om tilladelse til at drive multilaterale handelsfaciliteter i lov om finansiell virksomhed, idet drift af multilaterale handelsfaciliteter er en investeringsserviceaktivitet. Samtidig foreslås det at placere de regler om driften, der knytter sig til handelsfacilitetens funktion, i lov om værdipapirhandel m.v., så de fremgår af samme lov, som indeholder regler om